

[Ministeren for skatter og afgifter]

ning er anledning til nogen som helst fortolkningstvivl. Det siger sig selv, at den skattereform, som regeringen vil arbejde på, ikke bliver en skattereform, der er ensidig, men vi tillader os at have den skattepolitik, at skat har til formål at skaffe indtægter til staten. Den har ikke til formål at forandre indkomstfordelingen i dette land.

Det undrer mig, at de socialistiske partier, hvoriblandt der findes adskillige, der har god forstand på skat, bliver ved med at tale om det vidunderlige progressive skattesystem, når sandheden er den, at et progressivt skattesystem overhovedet ikke fungerer i noget af de lande, som vi normalt plejer at sammenligne os med, og det fungerer heller ikke i dette land. Det er meget få mennesker i dette land, der betaler ret meget mere end 50 pct. af deres indkomst i skat. Hvorfor tager man ikke den erfaring til sig og siger, at det er umuligt, fordi befolkningen af gode grunde ikke vil finde sig i, at den skal betale mere til det offentlige, end hvad den selv får lov til at beholde. Lad os dog nu for en gangs skyld vaske tavlen ren og se, om vi kan lave et skattesystem, hvor vi ikke har alle de problemer, der netop fremkommer ved en ideologisk progression, som overhovedet ikke kan gennemføres. Lad os prøve at lave et skattesystem, der løser problemerne, og lad os så i forbindelse hermed løse de to problemer, som et proportionalt skattesystem medfører, nemlig en retfærdig byrdefordeling både mellem borgerne og mellem kommunerne og staten. Det er problemer, der er værd at diskutere, og som regeringen er meget villig til at diskutere med alle, der vil lave et konstruktivt arbejde.

Hr. Hagen Hagensen stillede et udtrykkeligt spørgsmål til mig, som jeg meget gerne vil besvare så klart og præcist, som jeg kan. Det drejer sig om nogle af de tilfælde, man har kunnet læse om i pressen, hvor man forudberegner rente og i kraft af en forfalden forudberegnet rente, der går over flere år, henvender sig til skattemyndighederne og får penge tilbage. Der er specielt nævnt 2 konkrete sager, der har været omtalt i pressen.

Jeg vil gerne helt klart sige, at det er regeringens politik, at vi ikke kan leve med et skattesystem, hvor enkelte skatteborgere selv skal bestemme, hvad de skal betale i skat. Vi vil opbygge et retfærdigt skattesystem, og vi

vil ikke have nogen sympati for folk, der laver fiduser.

De tilfælde, der er nævnt her, er efter vores mening ganske klare. Vi undersøger dem i statsskattedirektoratet, og statsskattedirektoratet vil i dag eller på mandag udsende et cirkulære til ligningsmyndighederne. Vi mener, at folk bliver informeret forkert af de pågældende firmaer, hvis de tror, at man kan købe guldmønter og lade priserne stige og bruge det til tilbagebetaling af gæld, uden at man skal beskattes af fortjenesten. Det er klart i overensstemmelse med mangeårig praksis, at i så fald er man spekulant.

Med hensyn til at kunne fradrage en mangeårig forudbetalt rente undersøges det netop i disse dage, hvorvidt der eksisterer en sådan lang og fast praksis, at en ændring – for der kommer en ændring – kræver lovhjæmmel. Umiddelbart er det min opfattelse, at det ikke kræver lovhjæmmel, og hvis det kan bekræftes, vil den trafik blive standset omgående.

(Kort bemærkning).

Bernhard Baunsgaard (RV):

Jeg skal konstatere, at heller ikke skatteministeren holder sig til folketingets forretningsorden og formandens henstilling. Det drejer sig i denne omgang om ændringsforslagene.

Jeg vil gerne sige, at den udlægning af ændringsforslaget, som skatteministeren kom med, deler det radikale venstre ikke, og såfremt regeringen antager, at det er en forudsætning, er der ingen basis for, at vi er fælles om ændringsforslaget.

Jeg vil gerne understrege, at for det radikale venstre som for enhver, der kan læse dansk, er det alene en sproglig ændring, der er foretaget. Vi kan naturligvis ikke ændre på den historiske kendsgerning, at den socialdemokratiske regering foretog et arbejde med et grundlag for en skattereform. Der lå ikke i det oprindelige forslag, og der ligger heller ikke i dette forslag nogen som helst stillingtagen til de delresultater, man fra den socialdemokratiske regerings side var nået frem til, og jeg gentager: hvis regeringspartierne antager, at der er sket en realitetsændring af det med dette forslag, er der intet grundlag for en fælles holdning til ændringsforslaget mellem de radikale og regeringspartierne.